

מ"ת 3978/11 - מדינת ישראל נגד מוחמד עתאינה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 3978-11-16 מדינת ישראל נ' עתאינה
תיק חיזוני: 437685/2016

בפני כבוד השופט אייל כהן
הمحكمة מדינת ישראל
נגד מוחמד עתאינה
המשיב

החלטה

בפני בקשה למעצר עד לתום ההליכים.

תמצית כתוב האישום ובקשה המעצר

נגד המשיב הוגש כתוב אישום, המיחס לו ביצוע עבירות שונות שעיקרן סחיטה באזמים, הונאה ועוד.

על פי הנטען באישום, משה, אלון וערן אדלשטיין (להלן: "המתלוננים"), הם בעלייה של חברת "גלאן ס.ע. תעשיות בע"מ", שעיסוקה בייצור חולונות אלומיניום והרכבתם (להלן: "החברה"). בין המשיב למטלוננים היכרות רבת שנים, על רקע העסקתו של המשיב כקבילן משנה להתקנת חולנות, מטעם. ביום 15.12.15 מסר עובד החברה למשיב שלוש מהחותם, מהן אחת בגין שכרו, בסך העולה על 17,725 ש"ח ושתיים - בסך העולה על 58 אלף ש"נ, בגין שכרם של קבלני משנה אחרים, אשר הסכימו כי השיקים יועברו אליהם ע"י המשיב, בשל קרובות מקום מגורייהם למקום מגוריו.

בהמשך אותו יוםפגש המשיב בקבלני המשנה האחרים ומסר להם מעטפות המכילות לדבריו את השיקים המגיעים להם, אך בפועל מסר מהחותם אחרות. בהמשך זיף המשיב חותמתה בגב אחת ההחותם, פדה את כל שלוש ההחותם אצל חלפן, שפרטיו אינם ידועים למאשימה וקיבל את תמורה בזמןן. משהתעורר חשדם של המתלוננים כי קבלני המשנה לא קיבלו את שכרם, ביטלו את ההחותם. בעקבות האמור נותר המשיב חייב לחלפן הכספיים. ביום 18.12.15 שוחח המשיב עם המתלונן אלון אדלשטיין והודה כי בשל מצבו הכלכלי פדה את השיקים כאמור. המשיב ביקש להחזיר את הכספי בתשלומים נדחים אך המתלונן סרב ועמד על החזרת הכספי כולם, מידית.

נטען כי החל מיום 24.12.15 ועד ליום 13.10.16, أيام המשיב על המתלוננים כי אם לא ישלמו לו סכומי כסף שונים, יגרם להם נזק רב לרכושו, סחט אותם באופן שיטתי וגרם להם נזק רב ב- 29 אירועים שונים. המשיב, עצמו או

באמצעות אחרים, הרס נכסים שבבעלות המתלונים, וגרם להם נזק המסתכם ב- 211,754 ₪.

כתב האישום מונה מספר איורים, מבין ה- 29. בין היתר, צוין למשל, כי עובר ליום 3.1.16 גרמו המשיב או מי מטעמו נזקים לזכויות אותן התקינו המתלונים באתר בנייה שונים. ביום 3.1.16 שוחח המשיב עם המתלון-alone אדלשטיין ומסר לו כי פועלים העובדים עבورو הם שגרמו את הנזקים משום ביטול השיקים ואי תשלום לו וכי הפועלים ייחלו מגרם נזק נוספת היה והמתלונים ישלמו את הסך המבוקש. עוד צוינו איורים קונקרטיים של שבירת זכויות באתרים שונים בהוד השaron, פתח תקווה, ובאר יעקב. ביום 21.2.16 שוחח המשיב עם alone אדלשטיין ואיים עליו באמרתו: "אתה לא רצית לגמר את זה בטוב... אתה עוד לא יודע מה הולך לקרות עכשו... הם רוצים להוריד בניין עכשו".

ביום 13.6.16 הוצאה נגד המשיב צו למניעת הטרדה מיימת מטעם החברה, במסגרת קובלנה פלילית שהגישו המתלונים בבית משפט השלום ברחוות על המשיב נאסר בצו, בין היתר, מלהתקרב לכל אתר בנייה בו עבדת החברה, לפגוע בצדיה או לאיים על עובדיה. הכו פקע ביום 28.9.16 (להלן: "הכו").

לאחר הוצאה הכו, וחיף האמור בו, ביום 16.8.16 סמוך לשעה 10:10, הגיע המשיב לבניין מגורים בבאר יעקב ושבר באמצעות פטיש את זכויות ה"לווי". בכך גרם נזק בסך 2,703 ₪. עוד באותו יום, בשעה 12:50, שלח המשיב מסרין לאлон אדלשטיין ואיים עליו בכתביו: "שלא תחשוב לרוגע שהפועלים יעדבו אותך לפני שתשלם את כל הכספי שאתה חייב להם".

יומיים לאחר האמור, סמוך לשעה 16:00, הסב המשיב נזק באופן דומה, לבניין שבhood השaron, בסך 2,372 ₪. המשיב נמלט מן המקום בנהיגה ברכבת, על אף שלא היה ברשותו באותה עת רישיון נהיגה בתוקף.

גם ביום 6.10.16 הסב המשיב נזק באופן דומה, לבניין שבבאר יעקב, בסך 2,600 ₪ ונמלט מן המקום בנהיגה ברכבת, על אף העובדה כי לא היה ברשותו באותה עת רישיון נהיגה בתוקף.

לאור כל האמור הואשם המשיב בסחיטה באיזומים- לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), זוף בכונה לקבל דבר- לפי סעיף 418 אמצע לחוק, קבלת דבר במרמה- לפי סעיף 415 רישא לחוק, היזק בזדון לרכוש (ריבוי עבירות)- לפי סעיף 452 לחוק, הפרת הוראה חוקית (3 עבירות) - לפי סעיף 287(א) לחוק נהיגה ללא רישיון (2 עבירות)- לפי סעיפים 10(א) ו- 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"ט- 1969, יחד עם סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל- 1970.

בבקשת המעצר צוין, בין היתר, כי המשיב ביצוע עבירות אלה באופן מתמשך, משך כ- 10 חודשים, וזאת גם חrif הכו. עוד צוין כי לחובת המשיב 4 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש והסעת שוהה בלתי חוקי, וכן עבר תעבורתי הכלול 36 הרשעות קודומות, מהן 11 בגין נהיגה ללא רישיון.

ראיות לכואורה ועילת מעצר

בישיבת יום 8.11.16 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר. הסניגור הבהיר כי בדעתו לטעון באשר לעצמת העילה ולחלופה לאחר קבלת תסקיר שאות הגשתו ביקש (נוסח הפרוטוקול בעמ' 3, ש' 14-12 אינו מיטבי באשר אינו משקף במידוק את תיאורי זה לעיל). מכל מקום, מעולם לא נשמעה כל טענה בפי הסניגור לפיה לא קיימת עילת מעצר.

mpsika chorot v'neshnit l'madno ci ut uskinin be'ubirat hashchita be'ayomim, shel hpotenzial sheha lehatlat aimha, cogen ul udim (uilot ha-moskenot v'shibush) hanetia la-me'atz machori sorg v'berit (rao lemashl: b'sh'f 5026/14 mirilashiv'i n' medinat yisrael, miyom 27.7.14). um zat, bri ci gam be'ubirah zo shohrro naashimim batnaim (rao lemashl: b'sh'f 4803/12 unu n' medinat yisrael, miyom 4.7.12, alio hafna ha-senigor).

בבחינת מסוכנות פרי עבירה זו יש לבחון, בין היתר, האם עסקין בסחיטה על רקע טענה לגיטימית לקיומו של חוב, או שמא בסוחט חזז תורתו-אומנותו, האם התגלתה אובסיביות בסוחט, האם נהג אלימות ממש, האם פעל בצוותא ועוד כהנה משתנים. ככל, גם כשאין עסקיןymi b'mi ha-sochet leshem hashchita cedar u'sok, yish v'nosivot ha-avsha v'hame'asha yatzikon me'atz ud le-tom ha-halichim (ora'o: b'sh'f 646/10 shmuoni n' medinat yisrael, miyom 2.2.10). Ul ha-nashim le-harotot madua b'nisivotoi yish l'stotot man ha-kelil le-pi din ha-sochet le-huza (rao lemashl: b'sh'f 4120/11 d'dosh n' medinat yisrael, miyom 6.6.11).

לאור המיוחס למשיב בכתב האישום, לרבות עבירות ההונאה ועוד, bri ci matk'iyat u'ilat me'atz be'unino. Cphi tzion le'eil, halcha v'l'me'asha la-chalak b"c mesib ul kibuya zo.

חלופת מעצר

מצד קיומן של ראיות לכואורה ובאיו חולק על עילת מעצר, חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן לאין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר. תנאי מקדמי לשחרור הוא מתן אמון בנאשם.

בישיבת יום 8.11.16 עתר הסניגור לקבלת תסקיר אשר יבחן גם אפשרויות בדבר מעצר המשיב בתנאי אישוקALKTRONI. כל הדינומים התמקדו כמפורט להלן בטיבן של חלופות המעצר המוצעות, למול עתרת המבקשה למעצר עד לתום ההליכים. עוד טען הסניגור, כי אין ראייה לפיה המשיב ידע על אודות קיומו של הצעו למניעת הטרדת מאיממת, משום שמדובר לא קיבלו לידו. כן ציין כי קיימת בעיה, לשיטתו, בהוחחת הטענה לפיה המשיב הוא שנаг, כמייחס לו בכתב האישום. בתום דין קבעתי, בין היתר, כי אין לקבוע כבר עתה כי אחת דינו של המשיב להעוצר וכי גם בעבירות סחיטה מצויה בית המשפט לתור אחר חלופה וזאת מבלתי קבוע כל מסמורות. משכך הוריתי על קבלת תסקיר, אשר יבחן גם אפשרות מעצר באיזוק.

בתסקיר הראשון, מיום 28.11.16, ציון, בין היתר, כי המשיב נולד ונגדל בכפר קרע, כי הוא אינו רואה באחת מעניין,

סובל מפריצת דיסק וכן מכabi ראש מתmeshים עקב פגיעת ابن בראשו. המשיב בעל חובות כספיים גם לאחר שככל הנראה לא עמד בהסדר בהקשר זה. המשיב נטל אחריות חלקית באשר למיוחס לו ונקט בגישה קורבנית.

שירות המבחן התרשם כי המשיב בעל מאפייני אישיות תוקפניים, מתקשה לבדוק את התנהלותו לאור שנים, מאופיין באיש סדר בהתנהלותו הכללית ומתקשה לעמוד בסיגים המוטלים עליו. המשיב אימפלטיבי, מתקשה להזות סימני זהה, אינו נרתע מסנקציות ומומקד בצריכיו. עוד ציין, כי המשיב נתון בלחצים של גורמים שונים בקהלתו, על רקע חובותיו. מנגד, לאור מצבו הבריאותי, רתיעתו מן המעצר והבנה ראשונית, מצא שירות המבחן כי הסבירות להישנות מקרים דומים בעtid ביןונית. עם זאת, רמת הסיכון גבוהה לעלות באופן משמעותי שהמשיב יהיה נתון לחיציהם של גורמים בסביבת מגוריו. משכך, קיים צורך בהרחקתו מסביבה זו, בתנאי בסיסי להפחחת סיכון. שירות המבחן המשיך לבחן מפקחים מוצעים, אך מצאים בלתי מתאימים לפיקוח. כן שלל חלופה מוצעת בכפר קרע. לאור האמור לא בא השירות בהמלצת לשחרור או בהמלצת למעצר בתנאי איזוק.

בישיבת יום 30.11.16 בקש הסניגור דחיה על מנת לבחון חלופה נוספת, בשם לב כאמור בתסaurus. נעתרתי לבקשת זו- בצייני, שוב, כי אין בכר כדי לקבוע כל מסגרות. כן הוריתי על הגשת תסaurus משלים.

בתסaurus משלים מיום 6.12.16, המליץ שירות המבחן על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, בכפר מועאויה, בפיקוחם של מפקחים מוצעים אותו בחן, לרבות הטלת צו פיקוח מעצרים ושילוב המשיב בקבוצת עצורי בית. עם זאת, חוות דעת מנהלת האיזוק מצאה כי אין היתכנות איזוק במקום החלופה המוצעת.

בישיבת יום 8.12.16 הבהיר הסניגור כי נקט בפעולות שונות על מנת להכשיר את מקום החלופה המוצע, בהיבט היתכנות הטכנית, לצרכי מעצר באיזוק. לדבריו מדובר בבית בכפר מועאויה, שנשכר במיוחד לצורך זה (הציג הסכם שכירות- מש/1).

הצדדים שבו וחוירו על טיעוניהם. בין היתר, ציין ב"כ המשיב כי מדובר במתלוון ייחד- קרי במסוכנות ספציפית. עוד ציין כי במהלך כל החודשים בהם בוצעו העברות-לכארה, נחקר המשיב מספר פעמים בתחום משטרת ובכל פעם שוחרר. מכאן טיעונו כי אף לדעת המדינה לא היה המשיב מסוכן Dio על מנת להיעצר. אין חשש שיבוש, לשיטתו, שכן המשיב לא נעצר אגב חקירותיו ובאשר למסוכנות, Dio לשיטת הסניגור בחלופה המוצעת, בהרחקה ובאיזוק, בפיקוח המפקחים המוצעים. לבקשת הסניגור, בוחנתי שני מפקחים מוצעים- חברי ילדות של המשיב. בתום הדיון הוריתי על קבלת חוו"ד משלימה מטעם מנהלת האיזוק.

בישיבת יום 14.12.16 הובהר כי התקבלה חוו"ד משלימה המאשר היתכנות איזוק בכתבხות המוצעת. הצדדים שבו וטענו. עם זאת, העלהה באת כוח המשיב, בשנית, את הטענה לפיה המשיב לא ידע על אודות קיומו של הצו. המבקשת שבה והתנגדה למעצרו של המשיב בתנאי איזוק, בהטעימה כי מדובר בעברות הניננות לביצוע גם מן החלופה ובاهדר יכולת ליתן במשיב כל אמון. לאחר שהמבקשת הפנתה לראיות המלמדות לשיטה כי המשיב ידע על אודות הצו, נעתרתי לבקשת הסניגורית לדחיה לשם השלמת הטיעון.

בישיבת ים 19.12.16 שבו הצדדים וטענו, גם באשר לסוגיות ידיעת הנאשם, אם לאו, באשר לצו. בין היתר טען הסניגור כי הנאשם מעולם לא נחקר בסוגיה זו. כמו כן שב וטען כי המדבר היה בסכום אזרחי וכי החברה חיבת למשיב סכומי כסף, לטענתו. עוד טען הסניגור, כי הנאשם מעולם לא ריצה מסר בפועל וכי למעט השפעה מרסנת עליי. הסניגור הפנה למשפטו התומכת של הנאשם, ולפסקה התומכת בטיעומו, לשיטתו. ב"כ המבקשת צינה, בין היתר, כי אף הנאשם עצמו הבהיר כי חלק מן העבירות בוצעו ע"י פועלים שלו וכי ידוע הן על קיום דין בקובלנה והן על הculo שניית בעקבותיו. הנאשם מצידו, פנה בבקשתה כי אעניך לו הזדמנות, כי ראוי הוא לאמון וכי עומד בכל התנאים אותם אקבע.

לאחר דין זה נדחה התקיק לעיון ולמתן החלטה.

דין והכרעה

מסוכנותו של אדם נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את עניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות (בש"פ 07/1753 ابو רקיה נ' מדינת ישראל, מיום 18.3.07). שיקילת האפשרות לשחרור לחופפת מעצר, טעונה בחינה דו שלבית. ראשית נבחן האם החלופה יכולה, עקרונית, להפגיג את המסוכנות המוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט. שנית, ככל שקייםת החלופה אכן, נבחנת מידת ההתאמנה של החלופה הקונקרטיבית ומידת ההתאמנה להשגת התכליות הנ"ל (בש"פ 7495 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 16.10.09)). כל החלופה נבחנת למול המסוכנות אותה היא אמורה להפחית.

מעצר בתנאי איזוק אפשר והואiesel, במקרים אյין מסוימות ספציפית כלפי מתלוונת בעבירות אלימות, או אין מסוים של מסוכנות בעבירות כגון גניבת רכבים והתפרצויות. לעיתים יעשה שימוש במקרה זה על מנת לעובות חלופת מעצר, כאשר טיב המפקחים המוצעים אינו מניח את הדעת באופן מיטבי (ובנסיבות- מניחים הם את הדעת) - ועדין סבור בית המשפט כי אין להוثير את הנאשם במעצר מאחרי סORG ובריח.

אך לאחרונה, קבע בית המשפט העליון כי השילוב בין חומרת המעשים המוחסים לעורר שבא בפניו, שעוניים סחיטה, לבין עברו הפלילי, מobileים למסקנה כי אין די במעצר בתנאי איזוק כדי לאין את מסוכנותו (ראו بش"פ 8869 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 16.11.29). עוד חוזרת ונשניתה שם הקביעעה לפיה עבירות אלה מאופיינות בעצם טבען וטיבן בכך שנית לבצען מתוך הבית, תוך שימוש באמצעות תקשורת שונים. כן חוזר בית המשפט על מושכלת יסוד, לפיה גם כאשר תסקיר שירות המבחן ממליץ להסתפק בחולפה- כפי שאירע הן בעניינו והן בעניין פלוני הנ"ל- ברי כי שיקול הדעת מסור בסופו של דבר לבית המשפט, האמון על האיזון בין שיקולי הפרט ולבין ההגנה על האינטרס הציבורי.

כמפורט לעיל, אפשרתי למשיב, פעם אחר פעם, למצות כל אפשרות לגיבוש חלופת מעצר, בהדגishi כי אינו קבוע כל מסמורות. המחלוקת אם כן נועצה בשאלת האם דין להיעזר או שמא די במעצרו בתנאי איזוק, בכפר מועאויה, בפיקוח, כדי לאין בנסיבות את מסוכנותו.

עסוקין במשיב בעל עבר פלילי. עבירות הסחיטה בוצעו במשך עשרה חודשים וככלו 29 מקרים של גرم נזק הנAMD במאות אלפיLN. העבירות בוצעו גם ע"י שלוחיו של הנאשם, תוך שהוא שב וסוחט את המתלוונים. שירות המבחן עמד על

אופיו של המשיב, כמתואר לעיל, כמו המתבקש בהפנמת גבולות.

הצדדים טענו בסוגיה משנית, שעניינה האם ידע המשיב, אם לאו, על אודוט קיומו של הצו. לאחר שבחנתי את שהוצג בפני, נחה דעתני כי במידע ראיות-לכארה, ידע המשיב כאמור. עם זאת אדגיש, כי אף לו קיים ספק בעניין זה, אין בכך כדי לשנות- וודאי שלא מהותית- מחומרת מעשו של המשיב, כמו גם ממסקנתו, כמפורט להלן.

אף לו יצירר כי המשיב לא ידע על אודוט הצו, הרי מרביתן המכרצה של העבירות בוצעו לכארה לפני מתן הצו. המשיב פעל לכארה כשור-נגח, אשר פעם אחר פעם שב וסחט את המתלוונים, והסביר להם נזק רכוש. נקל לשער את מנת סבלם המתמשך של אלה, למול מעשי המשיב. לא בכדי פנו הם לסייעו של בית המשפט, בדרך של הגשת קובלנה, שגם בה לא היה די. ביצוע שלשה מקרים סחיטה נוספים לאחר מתן הצו מושא הקובלנה, בעוד שניים מהם "חווסים" תחת כנפי הצו, במובן של מועד חלותו- מהווים משנה חומרה, המעיד על האמור.

על כל אלה הוסיף את עברו הפלילי של המשיב ואת הנtanן לפיו מעבר לסתיחה, הרי בוצעו עבירות נוספות, כמתואר מעלה ובעיקר בתחום ההונאה. מלכתחילה- כך על פי האישום- החללה הפרשה בכך שהמשיב בחר לו בדרך המרימה והזיז לשלשל כסף לא לו, לכיסו.

לא נעלמו מעניין כלל טיעוני הסניגור, כמו גם האמור בתסקרים, באשר למצבו ה;brיאותי והכלכלי של המשיב, כמו גם הפסיקה אליה הפנה. בהקשר זה אזכיר כי אכןי תמים דעים עם חלק ממסקנות שירות המבחן.

שירות המבחן סבור כי ניתן לאין את מסוכנות המשיב, תוך הרחקתו מכפר קרע, לאור לחצים להם הוא נתן, מנושיו. אך, שכן, שאין בהרחקה האמורה כדי לסייע בענייננו. המחלוקת כאן אינה בין הנושאים למשיב, כי אם בין ולבין המתלוונים מושא האישום.

המשיב ביצע, גם באמצעות אחרים, את עבירותיו בזמןים שונים, על פני תקופה ובמקומות שונים בארץ. בשים לב לטיבה של עבירת הסחיטה, כמתואר מעלה, נעלם מעניין היכן הרחקה מכפר כזה לאחר מאינת מסוכנות זו. יתרה מכך, סבורני כי רף המסוכנות המיחס למשיב ע"י שירות המבחן נמוך ביחס לזה הקיים במצבות, גם בשים לב לכך כי שירות המבחן נמנע מלהתייחס לאנדייקטורים המלמדים על חומרת המעשים: במצוות חדא, בשירות מקרים, על פני תקופה ובמקומות שונים בארץ- ובשים לב לקביעות השירות בדבר אופיו של המשיב.

המשיב אינו סוחט "מקצוע". עם זאת, אף לו הנחותו לטובתו- ואני מניח כאמור- כי מדובר היה במחלוקה לגיטימית בין ניצים- עדין חמורים מעשי. מיליא, על פי המתואר באישום, אין מדובר בטענה לגיטימית לקיום חוב. אין מדובר במאי אשר אך ביקש לגבות חוב כשר לפניו, אשר ביואשו מן הרשות כי יעשו כן עבורו, לאחר שפנה אליהם, מעד חד פעמיות וכשל בסחיטה.

שחרורו של הנאשם לאחר חקירותיו אינו משנה מן התמונה דלעיל. בשלב מסוים, אפשר ומאוחר מדי, עד מהה המבוקשת על תМОנת המצב הכללי, בחולף חדשים של ביצוע עבירות. אפשר והגשת הקובלנה האיצה הבנה זו. תמונה כללית זו אינה מתישבת לטעמי, עם שחרור מעצר.

הוא הדיון באשר לטענה לפיה לא הנאשם הוא שנаг ברכב. הנאשם זהה כנ"ג דין הסוגיה להתרבר בהליך העיקרי. מミלא אין בסוגיה משנה זו, מבל' להקל ראש, כדי לשנות את תМОנת המצב הכללי.

לאור כל אלה, לאחר שהפכתי והפכתי בדבר, מצאתי כי לא נתקיימו חריגים המצדיקים סטייה מן הכלל לפי דין הסוחט להיעזר. אין מנוס מעצר הנאשם להיעזר עד לתום ההליכים, באשר לא אוכל לתת במשפט את אותה מידת אמון הנדרשת, על מנת להורות על מעצרו בתנאי איזוק.

כאמור, לא מצאתי פגם במפקחים המוצעים, כשלעצמם. עם זאת, לאור עצמת המסוכנות היחסית הנש��ת מן הנאשם, בצירוף המפורט לעלה, סבורני כי אין במעצר בתנאי איזוק כדי לאיננה. הקושי נועז במשפט - ופחות בחולופה.

אני סבור כי יש בהפקדה גבואה או באיסור-שימוש בטלפון, בחולופה המוצעת, כדי לשנות ממסקנתני, גם לאור היכולת לפגוש בגורם שוליים ולמצער לתקשר עימם אף ללא מפגש ישיר.

אשר על כן ולאור כל המפורט לעלה, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים.

תמ ולא נשלם. הויל והדין קבועים היום לשעה 12:00, מפורסמת החלטתי זו כבר בשעת בוקר מוקדמת, על מנת למנוע הגיעת של המפקחים המוצעים לבית המשפט, מצפונה של הארץ.

המציאות תידע בדחיפות את באי כוח הצדדים בדבר ההחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, בהעדך
הצדדים.